

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ

Μπαίνουμε σε «ξέφωτο» και χρειάζεται προοδευτική συμμαχία

Ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης επισημαίνει ότι η μη λύση στο Σκοπιανό αντιπροσώπευε μια εθνική μας ήττα και τονίζει ότι με το τέλος του προγράμματος διαμορφώνονται συνθήκες που συνιστούν εθνική ευκαιρία.

ΣΤΗ **ΒΟΥΛΑ ΚΕΧΑΓΙΑ**
vkexagia@ethnos.gr

«**ΟΛΑ ΕΙΝΑΙ ΘΕΜΑ** διαπραγματεύσης» λέει στο «Έθνος της Κυριακής» ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, Γιάννης Δραγασάκης, αναφορικά με την ψηφισμένη περικοπή των συντάξεων από το 2019. Παράλληλα, τάσσεται ξεκάθαρα υπέρ των προοδευτικών συνεργασιών.

Κύριε αντιπρόεδρε, γνωρίζετε ότι το επιχείρημα της κυβέρνησης πως η στάση της στο «Μακεδονικό» είναι πατριωτική δεν έχει πάρα πολλούς οπαδούς. Πώς θα μετριάσετε τη δυσάρεσκεια;
Πρώτα απ' όλα, πιστεύω ότι η δυσάρεσκεια, που λέτε, δεν είναι τόσο μεγάλη όσο περιγράφεται από ορισμένα ΜΜΕ. Στις αρχές του χρόνου ζήσαμε το εξής παράδοξο: οργανώθηκαν δύο συλλαλητήρια κατά μιας συμφωνίας που δεν είχε καν κλείσει, ώστε να είναι γνωστό. Στη συνέχεια, και αφού η συμφωνία δημοσιοποιήθηκε, είδαμε προσπάθειες, που απέτυχαν, να επαναληφθούν μεγάλα συλλαλητήρια. Νομίζω ότι ο κόσμος έχει διάθεση να ακούσει τα επιχειρήματα υπέρ της συμφωνίας και δεν κλείνει τα αυτιά του. Όσο περνά ο καιρός, η στάση του κόσμου δεν επηρεάζεται από το θυμικό, όπως συνέβη στην αρχή, αλλά από μια πιο ψύχραιμη εκτίμηση του συνολικού εθνικού συμφέροντος.

Κυρία Κεχαγιά, θα πρέπει να αναγνωρίσουμε πως η Συμφωνία των Πρεσπών επιλύει ένα χρόνιο πρόβλημα ισορροπιμένα και ισχυροποιεί την Ελλάδα στα Βαλκάνια. Θα είναι πράγματι κρίμα να καθεί αυτή η ευκαιρία για λόγους κοινομητικής εκμετάλλευσης της, καθώς εννοούμενης, πατριωτικής ευαισθησίας του ελληνικού λαού.

Ας αναρωτηθούμε: η μη λύση ποιον ευνοεί; Όχι πάντως την Ελλάδα. Αν εμείς δεν αναπτύσουμε τις σχέσεις μας με τα μικρότερα κράτη των Βαλκανίων, κάποιος άλλος, με αντίθετα συμφέροντα από εμάς, θα το κάνει και θα ισχυροποιηθεί «πάνω από το κεφάλι μας». Το θέλουμε αυτό; Μας συμφέρει;

Ωστόσο, τόσο η ΝΔ όσο και το ΠΑΣΟΚ επιμένουν πως δεν είναι μια καλή συμφωνία...

Αντιδράσεις υπάρχουν και στη γειτονική χώρα. Ο εκεί πρωθυπουργός κατηγορείται

για εθνική προδοσία. Υπάρχει κανείς που να πιστεύει πως όντως ο κ. Ζάεφ είναι «προδότης» για τη χώρα του και ταυτόχρονα να ισχύει το ίδιο και για τον Αλέξη Τσίπρα;

Διεθνείς διαφορές επιλύονται με αμοιβαίους συμβιβασμούς. Δεν επιλύονται αν κάθε πλευρά επιζητά την πλήρη ικανοποίησή της. Γι' αυτό και η μη λύση αντιπροσώπευε μια εθνική μας ήττα και όχι κάποιον εθνικό μας θρίαμβο, αφού σχεδόν όλος ο κόσμος ονόμαζε τη χώρα αυτή «Μακεδονία» χωρίς κανέναν προσδιορισμό. Ο κ. Μπιστοτάκης τα γνωρίζει αυτά πολύ καλά. Ομως έχει κάνει την επιλογή να επενδύει το πολιτικό μέλλον του σε μια ανεύθυνη στάση στο «Μακεδονικό». Και λέω ανεύθυνη, διότι ο ίδιος ο κ. Μπιστοτάκης διαμνύει προς κάθε κατεύθυνση ότι η θέση του καθορίζεται από την ανάγκη να διαφυλάξει την ενότητα του κόμματός του και όχι από το εθνικό συμφέρον ή μια πολιτική αρχών. Δυστυχώς, με ανάλογο τρόπο κινείται και η κυρία Γεννηματά. Με πρόσχημα το «Μακεδονικό», εγκαταλείπει την προσχηματική θέση των «ίσων αποστάσεων». Επιλέγει τη σύμπλευση με τον κ. Μπιστοτάκη, με το σχέδιο συντηρητικής παλινόρθωσης και το «όραμα» μιας φοβικής και περικλειστης Ελλάδας, που ο ίδιος προωθεί.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης ζητούν εκλογές και ο εταίρος (ΑΝΕΛ) συνδέει την εμπιστοσύνη του προς την κυβέρνηση με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Μήπως, με αυτά τα δεδομένα, η προοπτική μιας κυβερνητικής ανασύνθεσης αποτελεί τμήμα των σκέψεών σας;
Η κυβέρνηση αυτή είναι ήδη από τις μακροβιότερες. Αντιμετώπιζε με επιτυχία μεγάλες «φουρτούνες». Πιστεύω, λοιπόν, πως θα ολοκληρώσει τη θητεία της. Ομως,

“

Η στρατηγική μας από τότε που ήμασταν ακόμα ένα μικρό κόμμα ήταν η δημιουργία μιας μεγάλης προοδευτικής παράταξης με διαφορετικά υποκείμενα.

για εμάς η εξουσία δεν είναι αυτοσκοπός. Το αποδείξαμε άλλωστε το 2015. Όταν είδαμε ότι δεν μπορούμε να αποφύγουμε ένα νέο πρόγραμμα, ούτε τα παρατήσαμε ούτε μείναμε κολλημένοι στις καρέκλες μας. Προσφύγαμε στον λαό. Και η ετυμολογία ήταν καθαρή: ο ΣΥΡΙΖΑ σε συνεργασία με τους ΑΝΕΛ επελέγησαν να αναλάβουν τη διακυβέρνηση της χώρας. Με αυτή την εντολή κυβερνούμε. Και η επίλυση του προβλήματος του ονόματος της γειτονικής χώρας με σύνθετη ονομασία και γεωγραφικό προσδιορισμό δεν συνιστά αιφνιδιασμό ή αποτέλεσμα εξωτερικής πίεσης, αλλά είναι απόρροια αυτής της εντολής, αφού ήταν μέρος του προγράμματός μας.

Πιστεύετε, δηλαδή, πως για να υπάρξει κυβερνητική ανασύνθεση σε επίπεδο συνεργασιών θα πρέπει να προηγηθούν εκλογές;

Είναι θετικό που και στην παρούσα Βουλή υπάρχουν δυνάμεις και βουλευτές που αναγνωρίζουν την ανάγκη ενός ευρύτερου προοδευτικού πόλου. Σε πολλά πεδία διαπιστώνονται ευρύτερες συγκλίσεις. Κάθε συνεργασία, λοιπόν, με ευρύτερες δυνάμεις για συγκεκριμένα θέματα είναι θεμιτή και ευπρόσδεκτη, όμως κανείς, πιστεύω, δεν επιθυμεί τεχνητές κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες που δεν έχουν λαϊκή νομιμοποίηση. Η εποχή μας απαιτεί καθαρές και αξιόπιστες λύσεις. Αν και, όποτε, λοιπόν, χρειαστεί, τη λύση θα τη δώσει ο λαός.

Σας άκουσα προσφάτως να λέτε ότι η έξοδος από τα μνημόνια επιτάσσει τη συγκρότηση μιας ευρείας κοινωνικής συμμαχίας, για να ξεφύγει η χώρα από τις παθογένειες του παρελθόντος...

Το τέλος του προγράμματος είναι ένα σημαντικό ορόσημο, καθώς διαμορφώνεται συνθήκες που συνιστούν εθνική ευκαιρία. Διότι:

Βγαίνουμε οριστικά από τα μνημόνια, κάτι το οποίο ούτε αυτονόητο ούτε «εύκολο» ήταν. Διασφαλίσαμε, από κάθε σκοπιά, τη βιωσιμότητα του χρέους για πολλά χρόνια. Θωρακίσαμε τη χώρα έναντι διεθνών αναταράξεων, αφού έχουμε εξασφαλίσει την κάλυψη των χρηματοδοτικών αναγκών μας για την επόμενη τετραετία. Θέσαμε την οικονομία σε τροχιά ανάκαμψης, συνθήκη που γενικεύεται και ισχυροποιείται με όρους διάρκειας και βιωσιμότητας.

Μπαίνουμε λοιπόν σε μια φάση στην οποία η κληρονομία της κρίσης θα είναι ακόμη βαριά, αλλά διαμορφώνονται και σημαντικές δυνατότητες. Παύουμε να είμαστε εξαίρεση, θα διαθέτουμε πλέον αυξημένους βαθμούς ελευθερίας, παράλληλα όμως έχουμε και αυξημένη ευθύνη. Και τούτο γιατί ο χρόνος μπροστά μας είναι αρκετός, αλλά όχι απεριόριστος. Οι ευνοι-

EUROKINISSI

κές συνθήκες δεν θα διαρκέσουν για πάντα. Ζούμε σε ρευστούς καιρούς με συνεχές αναταράξεις, με πολλές από τις εστίες έντασης ενεργές, και κανείς δεν μπορεί να αποκλείσει νέες περιφερειακές ή παγκόσμιες κρίσεις στο μέλλον. Γι' αυτό η επόμενη πενταετία είναι κρίσιμη. Πρέπει λοιπόν να αξιοποιήσουμε αυτή την ευκαιρία έγκαιρα, για να ανασυγκροτήσουμε τη χώρα, να κάνουμε τις αναγκαίες αλλαγές, να επιλύσουμε τα χρονίζοντα προβλήματα, να θέσουμε το μέλλον σε γερές βάσεις, ώστε να μη βρεθούμε, ποτέ ξανά, στην κατάσταση του 2010. Για να συμβεί αυτό, χρειάζεται μια ευρεία προοδευτική συμμαχία, ένα ευρύ προοδευτικό μέτωπο, το οποίο ακριβώς θα αξιοποιήσει αυτές τις δυνατότητες, αυτό το «ξέφωτο» στο οποίο μπαίνουμε και στο οποίο θα βρεθούμε οριστικά μετά την 21η Αυγούστου.

Κύριε Δραγασάκη, ποιοι μπορούν να συμμετέχουν σε αυτή;

Η δυνατότητα και η προοπτική μιας προ-

ΕΙΠΕ:

1 «Υπάρχει κανείς που να πιστεύει πως όντως ο κ. Ζάεφ είναι “προδότης” για τη χώρα του και ταυτόχρονα να ισχύει το ίδιο και για τον Αλέξη Τσίπρα».

2 «Η κυρία Γεννηματά, με πρόσχημα το “Μακεδονικό”, εγκαταλείπει την προσχηματική θέση των “ίσων αποστάσεων”. Επιλέγει τη σύμπλευση με τον κ. Μπιστοτάκη, με το σχέδιο συντηρητικής παλινόρθωσης και το “όραμα” μιας φοβικής και περικλειστης Ελλάδας, που ο ίδιος προωθεί».

3 «Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το νέο που βγήκε μέσα από αυτή την κρίση. Είναι η νέα πολιτική δύναμη της Αριστεράς και η Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ είναι πλέον και θα παραμείνει βασικός πόλος της πολιτικής μας ζωής».

πουργός έχει δώσει αυτό το στίγμα. Υπάρχει, βέβαια, η άποψη, κυρίως στην αξιωματική αντιπολίτευση, ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι ζήτημα αποκλειστικά και μόνο τεχνοκρατών που ασχολούνται με τα καθημερινά προβλήματα μιας πόλης ή περιφέρειας, χωρίς να δίνεται ιδιαίτερη σημασία στον τρόπο επίλυσής τους. Ομως, ας δούμε τις μεγάλες πόλεις όλου του κόσμου, πόσο στο παρελθόν άλλαζαν ή αλλάζουν οι πόλεις αυτές με μια προοδευτική διοίκηση. Ή συγκρίνετε, στην Ελλάδα, την εποχή Μπουτάρη με την προηγούμενη κατάσταση της διαφθοράς και της διασπάθισης δημοσίου χρήματος. Η Τοπική Αυτοδιοίκηση δεν είναι απλά και μόνο μια υπόθεση διαχείρισης. Σε μια εποχή που η Αυτοδιοίκηση καλείται να διαχειριστεί από ανθρωπιστικές έως προσωφικές κρίσεις και από προβλήματα απασχόλησης έως κλιματικής αλλαγής, οι αξίες, τα κοινωνικά και οικολογικά κριτήρια, η στάση απέναντι στον ρατσισμό και τον εθνικισμό, με δυο λόγια οι σύγχρονες διαχωριστικές γραμμές και οι μεγάλοι προσανατολισμοί, είναι αυτά που καθορίζουν τις επιλογές και στον χώρο της Αυτοδιοίκησης.

Γνωρίζετε καλύτερα απ' όλους ότι το θέμα των συντάξεων θα αποτελέσει το επόμενο διάστημα εστία αντιπαράθεσης στο εσωτερικό. Ειλικρινά, υπάρχει σχέδιο για τη μη εφαρμογή του ικανό να πείσει και τους δανειστές;

Δεν είναι μόνο οι συντάξεις. Το θέμα είναι γενικότερο, πώς μπορούμε να σταθούμε και να διεκδικούμε την αξιοπρέπεια, το δίκιο και τον σεβασμό στην εποχή μας. Αυτό που δεν καταλαβαίνει η αντιπολίτευση είναι ότι η διαρκής διαπραγμάτευση είναι όρος ύπαρξης στην εποχή μας, ειδικά όταν είσαι μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη. Και προϋπόθεση της αποτελεσματικής διαπραγμάτευσης είναι η αξιοπιστία, ο σχεδιασμός της δράσης και οι διεθνείς συμμαχίες. Προσωπικά είμαι αισιόδοξος. Διότι παραλάβω ένα πολιτικό σύστημα ανυπόληπτο και μια χώρα διεθνώς απομονωμένη, με τεράστιο έλλειμμα αξιοπιστίας. Και σήμερα έχουμε μια χώρα πολύ πιο αξιόπιστη, πολύ σταθερότητας και σημείο αναφοράς, με ευρεία αναγνώριση του θετικού ρόλου μας στην ευρύτερη περιοχή. Αν κινηθούμε λοιπόν με σύνεση, με σεβασμό στις υποχρεώσεις μας και αξιοποιήσουμε με σχέδιο τα αποθέματα αξιοπιστίας που έχουμε δημιουργήσει, μπορούμε να επιτύχουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. **Επανερχεται η έντονη φημολογία ότι επικείται ανασχηματισμός. Ως αντιπρόεδρος της κυβέρνησης, πιστεύετε ότι υπάρχει ανάγκη για κάτι τέτοιο;** Όπως γνωρίζετε, το θέμα αυτό είναι της αποκλειστικής ευθύνης του πρωθυπουργού. ●

οδευτικής συσπείρωσης για την ανασυγκρότηση της χώρας αφορούν την πλειονότητα της κοινωνίας, γιατί απαντούν στις αντικειμενικές ανάγκες της. Τα περιφερειακά αναπτυξιακά συνέδρια έδειξαν ότι μόνο την ανάγκη αλλά και τη δυνατότητα κοινωνικού διαλόγου, με στόχο την επίτευξη προοδευτικών συγκλίσεων και συνθετικών λύσεων. Σε πολιτικό επίπεδο, η στρατηγική μας από τότε που ήμασταν ακόμα ένα μικρό κόμμα ήταν η δημιουργία μιας μεγάλης προοδευτικής παράταξης με διαφορετικά υποκείμενα, ένας αστερισμός πολιτικών δυνάμεων που θα αναλάβει να κάνει τις αναγκαίες ρήξεις, μετασχηματισμούς και αλλαγές, που επί χρόνια όσοι κυβερνούσαν, με στόχο «την εξουσία για την εξουσία», αδιαφόρησαν. Είναι γεγονός ότι οι διαδοχικές εκλογικές αναμετρήσεις από το 2012 και μετά έχουν αναδείξει τον ΣΥΡΙΖΑ σε κορμό της προοδευτικής παράταξης. Ομως, ασφαλώς υπάρχουν δυνάμεις και πέρα από τον ΣΥ-

ΡΙΖΑ που έχουν θέση και ρόλο σε αυτήν. Υπάρχει, λοιπόν, ανάγκη αλλά και δυνατότητα διεύρυνσης και ισχυροποίησης της συμπάταξης των δυνάμεων της προοδευτικής προοπτικής για τις αναγκαίες αλλαγές και σε Ελλάδα και στην Ευρώπη. **Σας άκουω να λέτε πως ο ΣΥΡΙΖΑ ήρθε για να μείνει. Υπάρχει τέτοιο κλίμα στην κοινωνία;** Πολλοί επένδυσαν στην κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ και της κυβέρνησης. Είναι, ακόμμη, αλήθεια πως όλο αυτό το διάστημα που κυβερνά ο ΣΥΡΙΖΑ ορισμένες δυνάμεις με αναφορά στο ΠΑΣΟΚ, αλλά και στην ευρύτερη Κεντροαριστερά, επένδυσαν στη «στρατηγική ήττα», όπως είπαν, της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι οι ίδιες δυνάμεις που η πολυχρόνη επαφή τους με την εξουσία τις απομάκρυνε από έναν παλιό προοδευτικό προσανατολισμό και τις μετέτρεψε σε δυνάμεις αντίδρασης. Οι δυνάμεις αυτές, λοιπόν, καθώς και τα

σχέδιά τους πητάθηκαν και απέτυχαν. Διότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το νέο που βγήκε μέσα από αυτή την κρίση. Είναι η νέα πολιτική δύναμη της Αριστεράς και η Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ είναι πλέον και θα παραμείνει βασικός πόλος της πολιτικής μας ζωής. Αυτό, βέβαια, συνεπάγεται ευθύνες και ακριβώς κριτήριο για εμάς είναι ο βαθμός που φαινόμαστε αντάξιοι των ευθυνών αυτών. Γι' αυτό έχουμε στρατηγική, σχέδιο και προτάσεις για την επόμενη τετραετία και για την Ελλάδα του 2030. Και πιστεύουμε ότι η κοινωνία είναι και αυτή έτοιμη να απαντήσει καταφατικά και σε προοδευτική κατεύθυνση στο κρίσιμο ερώτημα: «Με ποιες δυνάμεις, με ποιες συμμαχίες, με ποιες επιλογές θα προχωρήσουμε». **Και στις αυτοδιοικητικές εκλογές;** Μα, φυσικά. Ο χώρος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης αποτελεί τον κατεξοχόν χώρο που μπορούν να γίνουν συμπλέξεις με προσωπικότητες και δυνάμεις με προοδευτικό προσανατολισμό. Ήδη ο πρωθυ-